

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/34
6100 S. HMK/371

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2024/12620
Karar No. 2024/15294
Tarihi: 26.11.2024

- GÜVEN TEORİSİ
- ORGANİK BAĞ
- HUSUMET
- ÜCRET ALACAĞINDAN SORUMLULUK

ÖZETİ: Güven kavramı; temelinde dürüstlük, samimiyet kavramlarını barındıran ekonomik, sosyal ve kültürel bir kavramdır. Hukuk, uyumsuzlukların çözümünü zaman zaman güven kavramında ve taraflar arasındaki kaynağını dürüstlük kuralından alan güven ilişkisinde bulmaktadır (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 19.12.2019 tarihli ve 2015/21-2372 Esas, 2019/1420 Karar; 06.10.2020 tarihli ve 2016/(21)10-1602 Esas, 2020/711 Karar sayılı kararları).

Güven teorisi, her iki tarafın menfaatleri arasında denge kurmayı amaçlar ve kaynağını dürüstlük kuralından alır. Kendine özgü mahiyet arz eden güven sorumluluğu bir kişinin veya kuruluşun davranışlarıyla başkalarında yarattığı haklı beklentiler nedeniyle oluşan güven ilişkisinden kaynaklanır. Temeli Alman Borçlar Kanunu'nda yer alan, borçlar hukuku mevzuatımızda düzenlemesi bulunmamakla birlikte gerek Türk hukukunda gerekse İsviçre hukukunda kendisine uygulama yeri bulan bu teori; bir kimsenin kendi yarattığı dış görünüşün meydana getirdiği sonuçlara kendisinin katlanmasının gerekliliği, aksi yönde bir

düşüncenin iyiniyet kurallarına aykırılık teşkil edeceği kabulüne dayanır. Bu kapsamda yorum sırasında güven teorisinin uygulanması 4721 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinde düzenlenen dürüstlük ilkesinin gereğidir. Kanunun getirdiği güvenin korunmasına ilişkin hükümler yanında, tarafların sözlü veya yazılı davranışları da bu güven ortamını sağlayabilir. Sağlanan güvenin, güven sorumluluğu kapsamında hukuken korunması gerekir (YHGK, 2015/21-2372 E., 2019/1420 K.; 2016/(21)10-1602 E., 2020/711 K.).

Güven sorumluluğunda taraflar birbirlerinden beledikleri güveni boşa çıkarmamalıdır. Bu itibarla güven teorisi hukuki güven, istikrar ve hakkaniyet düşüncesini esas alır. Hukukun bir amacı da kişilerin gerek birbirleriyle gerekse Devlet ile olan ilişkilerde güven ve sürekliliği sağlamaktır (YHGK, 2015/21-2372 E., 2019/1420 K.; 2016/(21)10-1602 E., 2020/711 K.)

İş sözleşmesinin kurulması sırasında davacı sporcunun alacaklarının davalı Trabzonspor Kulübü Derneği tarafından karşılanacağı hususunda söz ve davranışlarla davacı tarafta güven oluşturulduğu anlaşılmaktadır. Bu itibarla güven teorisi uyarınca, davacının alacaklardan davalı Trabzon Spor Kulübü Derneğinin sorumlu tutulması yerindedir.

Dairemiz uygulamasına göre sadece organik bağdan söz edilerek işçilik alacaklarından aralarında bağlantı bulunan işverenlerin birlikte sorumluluğuna gidilmesi veya birden fazla işverende geçen çalışmalar için sadece bir işverenin sorumluluğunun yeterli görülmesi mümkün değildir. Tüzel kişiler arasında sadece organik bağ bulunması, çalışma döneminin tamamına ilişkin alacaklardan işçinin çalışmış olduğu her bir tüzel kişinin müteselsilen sorumlu olması sonucunu doğurmaz. Zira sadece organik bağın varlığı tüzel kişilik perdesinin kaldırılması için yeterli değildir. İşçilik alacaklarının hesabında, hizmetlerin değerlendirilmesi ve işverenlerin sorumluluklarının

belirlenmesi için işverenler arasında işyeri devri, iş sözleşmesi devri, asıl işveren alt işveren ilişkisi veya birlikte istihdam olgularının bulunup bulunmadığının somut olarak belirlenmesi gerekir.

Taraflar arasındaki alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmiştir.

Kararın davacı vekilince istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince, İlk Derece Mahkemesi kararı ortadan kaldırılarak davanın yeniden görülmesi için dosyanın Mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesinin kaldırma kararı üzerine yeniden yargılama yapan İlk Derece Mahkemesince, davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalılar Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ vekilince istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalılar Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçesinin kabulüne karar verilmiştir.

Davalılar Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ vekillince temyiz incelemesinin duruşmalı olarak yapılmasının istenilmesi üzerine, işin duruşmaya tâbi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 26.11.2024 Salı günü tayin edilerek taraflara tebligat gönderilmiştir.

Duruşma günü davalılar Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ vekilleri Avukat M. H. Ç ve davacı vekili Avukat İ. L geldiler. Trabzonspor Basketbol Kulübü Derneği adına kimse gelmedi.

Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verildi.

Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin Trabzonspor basketbol takımında 2016-2017 sezonunda sporculuk yaptığını, buna ilişkin özel sözleşme imzaladığını, müvekkilinin Trabzonspor'un kurduğu Trabzonspor Basketbol Spor Kulübü ile sözleşme imzaladığını, imzalanan sözleşme gereği görevini ifa ederken Kulübün gayri faal duruma düşürüldüğünü ve sözleşme gereği olan bedelin müvekkiline ödenmediğini belirterek ücret alacağının davalılardan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalılar Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ vekili cevap dilekçesinde; davacı tarafın dava konusu ettiği

sözleşmenin diğer davalı Basketbol Kulübü Derneği ile davacı arasında akdedilmiş olduğunu, Derneğin ve Şirketin sözleşmenin tarafı olmadığını, diğer davalı Basketbol Kulübü Derneğine sadece müvekkili Derneğe ait logonun kullanım hakkının verildiğini, idari, mali ve diğer tüm yönlerden bağımsız olarak idare edilen davalı Basketbol Kulübü Derneğinin müvekkilleri ile hiçbir bağının bulunmadığını, davaya konu alacakların zamanaşımına uğradığını savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

2. Davalı Trabzonspor Basketbol Kulübü Derneği, davaya cevap dilekçesi sunmamıştır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davalı Trabzonspor Kulübü Derneğinin 06.11.2008 tarih ve 189 sayılı Yönetim Kurulu kararı ile diğer davalı Trabzonspor Basketbol Kulübü Derneğine kulübün ismini ve logosunu kullanım izni verildiği, her üç davalının adreslerinin ve iletişim numaralarının dava konusu dönemde aynı olduğu, davalılardan Trabzonspor Kulübü Derneğinin ve davalı Basketbol Kulübü Derneğinin yöneticilerin ortak olduğu, aynı kişilerin farklı zamanlarda her iki Dernekte de görev aldığı, davalılar arasında organik bağ bulunduğu ve bu doğrultuda davalıların ücret alacağı yönünden davacıya karşı birlikte müştereken ve müteselsilen sorumlu oldukları, davacının toplam 50.000,00 USD alacağı olduğu, davacı vekilinin dava dilekçesindeki talebi değerlendirilerek 37.500,00 USD yönünden talebin kabulüne karar vermek gerektiği gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalılar Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ vekilince istinaf başvurusunda bulunulmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalılar Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ vekili; bir kişinin birden fazla derneğe üye olmasının önünde herhangi bir engel bulunmadığını, iki Dernek Tüzüğü incelendiğinde de yine bu durumun hilafında herhangi bir madde yer almadığının görüleceğini, bu nedenlerle yöneticilerin iki Dernekte görev yapmış olması sebebiyle davanın kabulüne karar verilmesinin hatalı olduğunu, diğer davalı Basketbol Kulübü Derneğinin kısa bir dönem Kulübe ait tesislerde kalmış olmasının organik bir bağa ilişkin bir emare sayılarak davanın kısmen kabulüne karar verilmesinin hukuken kabul edilemeyeceğini, davacının talep etmiş olduğu tutarın hangi döneme ve neye ilişkin olduğunun hem dilekçe içeriğinden hem de sonuç ve istemden anlaşılamadığını, dosya içerisinde yer alan 09.05.2022 tarihli mütalaa ile bilirkişi raporunun ve gerekçeli kararın çeliştiğini belirterek İlk Derece Mahkemesi kararının ortadan kaldırılmasına karar verilmesi istemi ile istinaf yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacı tarafca, davalılar arasında organik bağ bulunduğunun iddia edildiği, davalı tarafın ise husumet itirazında bulunarak davanın reddini talep ettiği, İlk Derece Mahkemesince davalılar arasında organik bağ bulunduğu gerekçesiyle davanın kabulüne karar verildiği, tüm dosya kapsamından iş sözleşmesinin kurulması sırasında davacı sporcunun alacaklarının davalılarca karşılanacağı hususunda söz ve davranışlarla davacı tarafta güven oluşturulduğu, bu itibarla güven teorisi uyarınca alacaklardan davalıların sorumlu tutulmasının yerinde olduğu gerekçesiyle istinaf başvurusunun esasın reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalılar Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davalılar Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ vekili; istinaf dilekçesinde belirttiği sebepleri tekrar ederek kararı temyiz etmiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık; davalılardan Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic.AŞ'nin pasif husumet ehliyetinin olup olmadığı ve bu bağlamda dava konusu ücret alacağından sorumlu olup olmadıkları noktasındadır.

2. İlgili Hukuk

1. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 371 inci maddesi.
2. 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (4721 sayılı Kanun) 2 nci maddesi.
3. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 393 vd. maddeleri.

3. Değerlendirme

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalılardan Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Güven kavramı; temelinde dürüstlük, samimiyet kavramlarını barındıran ekonomik, sosyal ve kültürel bir kavramdır. Hukuk, uyuşmazlıkların çözümünü zaman zaman zaman güven kavramında ve taraflar arasındaki kaynağını dürüstlük kuralından alan güven ilişkisinde bulmaktadır (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 19.12.2019 tarihli ve 2015/21-2372 Esas, 2019/1420 Karar; 06.10.2020 tarihli ve

2016/(21)10-1602 Esas, 2020/711 Karar sayılı kararları).

3. Güven teorisi, her iki tarafın menfaatleri arasında denge kurmayı amaçlar ve kaynağını dürüstlük kuralından alır. Kendine özgü mahiyet arz eden güven sorumluluğu bir kişinin veya kuruluşun davranışlarıyla başkalarında yarattığı haklı beklentiler nedeniyle oluşan güven ilişkisinden kaynaklanır. Temeli Alman Borçlar Kanunu'nda yer alan, borçlar hukuku mevzuatımızda düzenlemesi bulunmamakla birlikte gerek Türk hukukunda gerekse İsviçre hukukunda kendisine uygulama yeri bulan bu teori; bir kimsenin kendi yarattığı dış görünüşün meydana getirdiği sonuçlara kendisinin katlanmasının gerekliliği, aksi yönde bir düşüncenin iyiniyet kurallarına aykırılık teşkil edeceği kabulüne dayanır. Bu kapsamda yorum sırasında güven teorisinin uygulanması 4721 sayılı Kanun'un 2 nci maddesinde düzenlenen dürüstlük ilkesinin gereğidir. Kanunun getirdiği güvenin korunmasına ilişkin hükümler yanında, tarafların sözlü veya yazılı davranışları da bu güven ortamını sağlayabilir. Sağlanan güvenin, güven sorumluluğu kapsamında hukuken korunması gerekir (YHGK, 2015/21-2372 E., 2019/1420 K.; 2016/(21)10-1602 E., 2020/711 K.).

4. Güven sorumluluğunda taraflar birbirlerinden bekledikleri güveni boşa çıkarmamalıdır. Bu itibarla güven teorisi hukuki güven, istikrar ve hakkaniyet düşüncesini esas alır. Hukukun bir amacı da kişilerin gerek birbirleriyle gerekse Devlet ile olan ilişkilerde güven ve sürekliliği sağlamaktır (YHGK, 2015/21-2372 E., 2019/1420 K.; 2016/(21)10-1602 E., 2020/711 K.).

5. Somut uyuşmazlıkta; davacı tarafça, davalılar arasında organik bağ bulunduğu, davalıların adreslerinin aynı olduğu, yöneticilerinin benzer olduğu belirtilerek ücret alacağından davalıların birlikte sorumlu oldukları iddia edilmiştir. Davalılardan Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ ise husumet itirazında bulunarak davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir. İlk Derece Mahkemesince davalılar arasında organik bağ bulunduğu gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiş; Bölge Adliye Mahkemesince de aynı gerekçe ile davalıların istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiştir.

6. İş sözleşmesinin kurulması sırasında davacı sporcunun alacaklarının davalı Trabzonspor Kulübü Derneği tarafından karşılanacağı hususunda söz ve davranışlarla davacı tarafta güven oluşturulduğu anlaşılmaktadır. Bu itibarla güven teorisi uyarınca, davacının alacaklardan davalı Trabzon Spor Kulübü Derneğinin sorumlu tutulması yerindedir.

7. Dairemiz uygulamasına göre sadece organik bağdan söz edilerek işçilik alacaklarından aralarında bağlantı bulunan işverenlerin birlikte sorumluluğuna gidilmesi veya birden fazla işverende geçen çalışmalar için sadece bir işverenin sorumluluğunun yeterli görülmesi mümkün değildir. Tüzel kişiler arasında sadece organik bağ bulunması, çalışma döneminin tamamına ilişkin alacaklardan işçinin çalışmış olduğu her bir tüzel kişinin müteselsilen sorumlu olması sonucunu doğurmaz. Zira sadece organik bağın varlığı tüzel kişilik perdesinin kaldırılması için

yeterli değildir. İşçilik alacaklarının hesabında, hizmetlerin değerlendirilmesi ve işverenlerin sorumluluklarının belirlenmesi için işverenler arasında işyeri devri, iş sözleşmesi devri, asıl işveren alt işveren ilişkisi veya birlikte istihdam olgularının bulunup bulunmadığının somut olarak belirlenmesi gerekir.

8. Davalı Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ ile diğer davalılar arasında salt organik bağ bulunması, davacı ile davalı Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ arasında işçi işveren ilişkisi bulunduğu sonucunu doğurmaz. Davalı Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ ile diğer davalılar arasında işyeri devri, iş sözleşmesi devri, asıl işveren alt işveren ilişkisi veya birlikte istihdam gibi davalı Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ'nin birlikte sorumlu tutulmasını gerektirecek bir hukuki ilişkinin varlığı ispat edilmiş değildir. Ayrıca salt organik bağın varlığı, davalılar arasındaki tüzel kişilik perdesinin kaldırılması için yeterli de değildir.

Şu hâlde davalı Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ, davacının diğer davalı Trabzonspor Basketbol Kulübü Derneğinde geçen çalışmalarından sorumlu tutulamaz. Bu husus gözetilmeden yazılı şekilde sonuca gidilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeple;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Davalılar Trabzonspor Kulübü Derneği ile Trabzonspor Futbol İşletmeciliği Tic. AŞ yararına takdir

edilen 28.000,00 TL duruşma vekâlet ücretinin karşı tarafa yükletilmesine, Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgililere iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

Bu belge 5070 sayılı Yasa hükümlerine göre elektronik olarak imzalanmıştır.

Esas No : 2024/12620 Karar No : 2024/15294

26.11.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.